

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pri[m]a est mi[ni]strat[i]o[n]is inchoatio g[ra]tiosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ver. De serō Saturnino christi

filii regis. Hora igitur tertia sequens diei cuius
cātare missa i parochiali ecclesia intrauit fi
lii regis ecclesia: albā habēs campā: i q̄ au
reus lris scriptū erat illō ps. Dā mibi itel
lectū vt discā mādata tua. Hec regi r regi
ne narrāt. veniūt ad eccliāz gaudētes: filius
vidēt sanū. Narrauit ille quō b. Cata. cum
fustērauit i aq̄ p̄ diē r noctē sine lesiōe p̄
oīdes m̄grī. Profecit postmodū puer i mo
ribz r scia h̄gini Catarine m̄strū deuor.
Itē legit q̄ qdā iudez iniqui? singul̄ anīs
teumabāt i vigilia b. catarinę: r festū ei? so
lēm̄ celebrabat. Et vne āno p̄missit q̄ qd
qd ab eo pereret i reuerētiā b. catarine: hoc
nullaten? denegaret. Apparuit ei b. catari
na i spē p̄p̄cule m̄llery: r petiuit manum
ei? dextra sibi daret. q̄ manū ap̄urās dēgit
illi. Tūc amici ei? p̄cūdati ex eo q̄ manuz
nō hēbat: idugerūt eū ad religiōis igressū.
Qui religiōne igressus n̄tū p̄fecit i grā r
mōtibz. Lūq̄ i extrēis iteret appuit ei b.
Catarina pulcra valde di. Posti me: q̄ r̄n̄
dētē: nō ait illa. Ego sū catarina cui manū
tuā dediti. Et oñdit ei manū di. Hoc tō
fecti: q̄ aliā viā te saluādi nō videbā. Et sic
felicit̄ obiit. Honorificauit itaq̄ dñs m̄tri
plac̄ b. catarinā: vt i ea impleret qd̄ ip̄e do
min? p̄missit Jo. xij. Si q̄s mibi m̄strare
rit ho. rē. Imitemur itaq̄ p̄ viribz hāc sa
cratissima h̄gine: eā vt p̄ionā adeamus:
h̄im? ei? merit? h̄ grā. r i futuro gl̄iaz as
seq̄ mereamur sempiternā. Amen.

De b. Saturnino ch̄i. prodiscipulo

Quis mibi
m̄strauerit honorificabit eū p̄
me. Jo. xij. Dirāda saluato
ris benignitas q̄ nob̄ idignis si m̄stri eius
eē voluerim? celestē repromittit honorem
Ver? ē hono: ille q̄ nulli dēnegabit digno:
nulli dabit idigno. Nō sic ē de honore mū
dano q̄ m̄tr̄ exhibet i dignis. s̄z hono: cele
st̄. sol̄ dignis dabit. Et q̄ sint digni audi p̄
ba p̄p̄lita. Si q̄s mibi m̄stra. rē. Et quid
sit christo m̄strare: audi qd̄ dicit dñs ibid̄
in euāgel. Qui mibi m̄strat me seq̄t. Et q̄
lis hono: dand? sit ch̄i m̄str̄. eū seq̄ntibz
audi qd̄ cōseq̄ntē dicar. Et vbi ego sum ibi
sit et minister m̄. Ideo et bene d̄r. Eccl̄i.
xij. D̄. Gna est gl̄ia seq̄ri dñm. Et Jo.

vij. Qui sequit me nō ambulat in teneb̄
sed habebit lumē vite. Ut ergo cū christo
esse mereamur r possidere lumē vite discā
mus ch̄m seq̄ et sibi m̄strare exēplo bea
ti Saturnini q̄ verus ch̄i minister fuit.
Pro cui? lau de atq̄ cōmēdatione r scitay
tis sue declaratiōe ac n̄ra sp̄uali informatio
ne oñsuri sumus q̄ fidel̄ r h̄ ver? ch̄i mi
ster fuit. Qd̄ eadē dāte deo faciem? tres p̄
eminētias sue ministratiōis declarādo.

Prima est ministratiōis inchoatio p̄iosa.
Secūda est inchoatiōis p̄fectio p̄iosa.
Tertia ē p̄fectiōis approbatio gl̄iosa.
Prima igit p̄minētia est ministratiō
nis rē. Incipit em̄ celestē christo
m̄strare sine fuit. Et ei audiuit
a iohanne bap. qm̄ hic ē agn? dei statim se
curus est eū. r inf. lxxij. discipulos p̄o: fuit
in seq̄la ch̄i. Fuit itaq̄ p̄uer? a dei grā p̄
Dñe p̄uenit eū in b̄d̄ictiōibz dulcedinis
rē. Si magna est gl̄ia seq̄ dñm vt tā supra
dixim? maxima est gl̄ia seq̄ dñm in seq̄la
ch̄i. Ita s̄ p̄p̄lāda q̄ i b̄d̄o Saturnino m̄
ritoz. excellētā euidēt ostēdit.

Secūda est p̄p̄ue affectiōis p̄p̄p̄tudo.
Secūda est egregie ministratiōis beatitudo.
Tertia ē meritorie opatiōis aptitudo.

Primū igitur est volū
tatis promptitudo rē. Quanto quippe
promptiori voluntatis affectiōe aliquis
se diuino seruitio mancipat: tāto eius mi
nistratiō acceptabilior est. Jo. ix. Hic
rē em̄ dātorē d̄d̄igit de. Jo. vi. h̄. palp. rē
Cū diligētia oīa facite. Per oppositū p̄o
dicatur Hierem̄. xlvij. Maledict? q̄ facit
opus dñi fraudulent. Alia littera habz ne
gligenter. Apparuit autē seruentissima vol
luntatis promptitudo ad seruēdū deo i b̄d̄o
ato Saturnino. Nā vt audiuit farāz san
ctitatis Iohannis baptiste p̄dicatiōis: bapti
zantis: venit a remōnis partibz: vic a gre
cia ciuitate Bechale vt eū audiret. Statim
q̄ vt audiuit Iohannē de ch̄o d̄scenem: q̄
nam hic est agn? dei. ecce qui tollit rē ip̄m
dominū (vt tā dixeramus) securus est.

Secundū est ministratiō
nis beatitudo. Dicbat christus Luc. x.
Beati oculi q̄ vident q̄ vos vidētis. Dux

em vobis q mlti reges zc. Magna igitur
beatitudo er glia in bto Saturnino inter
chri discipulos priorē eū vidisse et audisse
Qnta erat sibi felicitas verba salutis ab
ipō diuitatis fonte haurire: ipi dei verbo
incarnato assistere. cūq in psona ppta mini
strare. Magna qdē est meritū chro mini
strare i suis mēbris. s; pculdubio singulari
est meritū dignitas ipi dno i psona sua ser
uire z famulari: quē admodū faciebat bea
tus Saturnin⁹. Vide legendā eius

Tertiu est meritū am
plitudo. Quia em celerit inchoauit et diu
tinuauit pz: qm̄ ampla sunt es mltā sci
tatis et merita. Secur⁹ qppe est dnm̄ cir
ca annū etatis sue tricesimū. z annos circē
gh. in dei furtio p̄tinuauit. Lū ḡ celestis glie
qntitas p̄portionabilē correspondeat meri
torū qntitas: iuxta illud Ps. Tu reddes v/
māq; iuxta opa sua: Inde p̄cedere possu
mus qm̄ ad magnā glie sublimitatē p̄uēit
ḡhosus Saturnin⁹. et itaq; exēplo ad do
minū celerit p̄uertit dnm̄. z audita salutis
p̄ba sine quacūq; dilatioe exequitōi deman
dare. Eccl. v. Ne tardes p̄uertī ad dnm̄. et
ne differē die i die: subito aie. tra illi. zc

Quida p̄minētia est inchoatōis
p̄uosa p̄fectio. Prover. iij. Iusto
rū semita q̄st lux s̄cedens p̄cedit:
z creuit vsq; ad p̄fectā diē. Hec lbi. Appa
ret autē virtuosa p̄fectio bti Saturnini p̄ci
pue p̄pter tria.

Primo p̄pter ipeditiue affectōis refectionē.

Secundo p̄pter eleuatiue p̄ceptōis deuo

Tertio p̄pter vnitiue dilecti (tionem

om̄is inflāmationē.

Primo p̄pter impediti

ue zc. Triplex q̄ppe affectio impedire solet
multos a dei seruitio et amore. sc; affectio
tpaliū diuitiarū, affectio carnaliū deliciarū
z affectio seculariū p̄sidentiarū siue eminen
tiarū. Jo b. Joānes dr. j. Jo. ij. Nolite dili
gere mūdū neq; ea q̄ i mūdo sūt zc. z seq̄
Qm̄ de q̄ est in mūdo aut ē p̄cupia car
nis: et h̄ q̄ ad carnales delicias. aut p̄cupia
oculorū. et h̄ q̄ ad tpales diuitias. aut iugbia
vite. et hoc q̄ ad honores z eminentias. Hec
itaq; ipeditat z ferabūt a diuio fuitio z ab
amore celestiu. Jac. iij. Amēctā hui⁹ mū
dū mltica ē deo. Hec igit om̄ia reliq̄t b.

Saturnin⁹ vt in plena spūs librate chro
mistraret. Hec autē mūdanoz abiectio mlti
tū fuit virtuosa z magis meriti apd̄ deum
Qd̄ p̄ si p̄siderem⁹ gener⁹ sui nobilitatē.
q̄ fili⁹ erat regē achaie: diuitiarū z de
litiarū copiositatē in q̄b fuerat enutritus.
z etatis sue q̄litate: q̄ qm̄ chm̄ secutus est
erat i flore iuuetutis. Hec em̄ oia faciūt dif
ficultatē ad relinq̄dū mūdū. Quanto at
opus aliqd̄ p̄tū est ex natura epis diffi
cili⁹: tāto ē p̄uosi⁹ et maioris meriti. Vā
dicit Hiero. ad Exuperantiū. Audū chm̄
nud⁹ seque. durū grande difficile sc̄t maḡ
sunt premia.

Secūdo p̄pter eleuati
ue contēplationis deuotionē. Per deuotio
nē em̄ z oratōnem eleuat mens ad diuina.
z ad amplioris grē p̄ceptōem disponitur.
Luc. xj. Dabit spm̄ boni perentib; se. Et
Dama dr. Dno est accessus mentis i deū.
Btū aut Saturninus ad h̄ mūdāna cōq
tempit vt ad diuina z celestia mētē suam
eleuaret. p̄uersatio q̄ppe sua celestis erat.
Vn̄ cū puenisset tholōiam p̄uā cellulā h̄q;
bebat iuxta capitolium: ex alta p̄re ecclesioy
lam vbi duxit vitā angelicā vacās oratōni
z p̄ceptationi diuinorū p̄ quā sp̄ gratie am
plioris capacitor reddebat

Tertio p̄pter vnitiue di
lectionis p̄fectionē. Sic quippe vt dixim⁹
om̄ia impeditiua abnegauit vt libere p̄si
sus ad deū tenderet. z p̄ deuotionē ad deū
se iugiter eleuauit: vt p̄ amorem p̄fectū ipi
soli deo ihereret. Et in hoc consistit creatu
re rationalis p̄fectio: vt viz p̄ amorem adbe
reat deo. Ideo dicebat ps. Tibi aq; ad
herere deo bonū est. Vbi Aug. Quid vul
tis amplius fratres: h̄ om̄ne bonū est. Nā
q̄ adheret deo vnus spūs ē. Diuina em̄ p̄i
cipat bonitatē q̄ sibi adheret p̄ voluntatis
vniformitatē. h̄c ille. Perfectionē autē di
uine dilectōis et charitatē in bto Saturni
no tria ostendūt. Primum est diligētia imi
tationis in om̄niū terrenorū abnegatione.
z parentū atq; amicorū carnaliū ac natalis
patrie derelictōe. vt sic esset ver⁹ chri disci
pulus. Lu. xij. Omnis ex vobis q̄ nō re
nūciauerit om̄ib; que possidet nō potest
meus esse discipulus. Et Mar. h. x. Qui
amat p̄ter aut m̄ter pl⁹ q̄ me nō ē me dign⁹